

Oecumene van het vat

Tot in de jaren zestig troffen de leden van het VU-studentencorps en die van het Roomsche studentencorps Sanctus Thomas Aquinas elkaar tijdens de jaarlijkse ontgroening op het Museumplein in Amsterdam. Daar werd stevig gevochten met als inzet een vat bier. De gereformeerde studenten hielden de moed erin door het brullen van geuzenliederen.

Hoewel de studentenwereld in de eerste helft van de twintigste eeuw net zo verzuild was als de rest van de samenleving, was dit niet het enige moment in het jaar dat de VU-studenten en de 'Thomaten' elkaar ontmoetten. Al sinds de oprichting van beide verenigingen rond 1900 bestonden er vriendschappelijke contacten. Zo zetten de studenten zich samen in voor de Christelijke politiek tijdens verkiezingscampagnes in een propagandaclub. Toen de 'rechtse coalitie' van confessionele partijen in 1901 de verkiezingszege behaalde, werd Abraham Kuiper toegejuicht, waarbij gebroederlijk het Da Costalied werd aangeheven.

Op een filosofisch dispuut van Thomas maakten de gereformeerde studenten kennis met de neo-scholastieke wijsbegeerte, nog voordat aan de VU de Wijsbegeerte der Wetsidee was ontwikkeld. Hoewel hun situatie anders was – de gereformeerden studeerden immers aan een eigen universiteit – zagen de confessionele studenten zich voor vergelijkbare problemen gesteld: hoe je als christelijke student te redden in de 'liberale' academische wereld? Hoe te denken over de relatie tussen geloof en wetenschap?

Ondanks de gezamenlijke uitdagingen was er geen sprake van echte oecumene. De kloof tussen Aquinas en Da Costa was blijkaar toch te groot. Een Thomaat herinnert zich van een gezamenlijke sociëteitsavond: 'Bridgen kenden zij niet zo goed, maar bier drinken des te beter.' Overigens ging Thomas in de jaren zeventig op golven van ontkerkelijking en wanbeleid roemloos ten onder. De ironie wil dat in 2002 het toenmalige VU-corps, de vereniging L.A.N.X., – naarstig op zoek naar zusterverenigingen – aansluiting zocht bij de voortzetting van de landelijke Unie van Katholieke Studentenverenigingen, het zogenaamde 'Aller Heiligen Convent'. Of dit ons iets leert over de vitaliteit van de gereformeerde dan wel katholieke traditie weet ik niet. Feit is dat er tegenwoordig geen godsdienstoorlogen meer worden uitgevochten op het Museumplein.

Ab Flipse

Uit: *Beweging Magazine* 75 (september 2010), nr. 3